

SLOVENSKI NAROD.

lahaja vsak dan sveder, izimni nedelje in praznike, ter volja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne peti-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Posl. Nabergoj pred svojimi volilci.

V Škedenju pri Trstu, 7. oktobra.

(Izv. poročilo.)

Na željo deželnega in državnega poslanca gosp. Nabergoja je odbor političnega društva „Edinost“ sklical shod volilcev v prijazni narodni vasi Škedenj pri Trstu, ki se nahaja v I. volilnem okraju Tržaške okolice. Okolo pol pete ure popoldne zbralo se je toliko volilcev v dvorani, za zborovanje določeni, da je bila ista prenapolnjena, kar je dokaz, da se volilci zavedajo svojih ustavnih pravic. Zraven državnega poslanca Nabergoja sta bila navzoča še deželna poslanca gg. Dolenc in Vatovec. Vlado je zastopal dr. Mahkovec.

Točno o 5. uri je zborovanje v imenu polit. društva otvoril predsednik g. prof. Mandić. Predstavil je vladnega zastopnika in razložil namen zborovanja. Današnje zborovanje je sklicano v svrhu, da g. Nabergoj svojim volilcem poroča o svojem deželno- in državnozbornem delovanju. Prosi navzoče volilce, naj pozorno poslušajo poročilo in naj stavijo eventualno svoje opazke ali vprašanja.

Gosp. posl. Nabergoj, živahno pozdravljen, pravi: Kolikokrat mu je bila dana prilžnost, priti v Škedenj, vedno je zapustil prijazno vas zadovoljen, kajti v Škedenju so narodni ljudje, s katerimi je vedno soglašal. Med starejšimi ima prijatelje, upa, da si jih pridobi tudi med mlajšimi. Star pregovor pravi: „Govoriti je srebro, molčati zlato.“ Ravno pri mestnih sejah imel je prilžnost, o tem se prepričati. Njemu, kot človeku, ki pozna okolišanske razmere, je bilo težko molčati in prepustiti se milosti nasprotnikov, zaradi tega sta se pri zadnjih sejah on in posl. Dolenc potegovala za okolišanske potrebe. Obžaluje, da ni imela na svoji strani g. dra. Sancina, katerega je usoda iz Trsta odnesla in ki je pri vsaki prilžnosti neustrašeno zastopal interese okolice. Nadeja se, da si volilci izvolijo njega dostojnega naslednika. Čeprav je omenil rek, da je bolje molčati, kakor govoriti, opomniti mu je, da se je bil vendar pritožil proti čuvajem. T. so vsled tega bili te dni poklicani na

magistrat, kjer so dobili povelje, pečati se izključno le s stvarmi, ki spadajo v njih delokrog. Dalje se je pritožil zaradi načelnikov gornje okolice, ki niso potrebni. Tudi to je uplivalo, kajti pri prihodnji seji pride takšno vprašanje na dnevni red. To ga je prepričalo, da molčanje ni vedno umestno. Hotel bi še govoriti o tem, no stvar bi se preveč zavlekla, zaradi tega prešel bode na delovanje v državnem zboru.

Ko je l. 1879 — nadaljuje — propadla levičarska židovsko-liberalna takozvana Auerperg-Lasserjeva vlada, in je prevzel krmilo v svoje spretno roke grof Tassie, zavladalo je med avstrijskimi Slovani neko upanje v boljšo bodočnost. Takrat smo si mislili, da je vendar-le prišel na krmilo mož, ki ima prepričanje, da, ako želi Avstrija še nadalje ostati mogočna in srečna, mora biti pravična zaščitnica ne le Nemcem in Italijanom, ampak tudi Slovincem in Slovanom sploh, ki sestavljajo večino prebivalstva naše avstrijske domovine. V tem upanju, da grof Tassie izpolni svojo važno mislijo, to je, da upelje ravnopravnost za vse avstrijske narode brez izjeme, zbrali smo se skoraj vsi slovenski poslanci tistega časa okolo njegove zastave in ga tudi vestno podpirali. To je trajalo dolgo vrsto let; podpirali smo ga v vedni uadi, da se tudi nasproti Slovanom izvrši v § 19. drž. osnovnih zakonov zanjena ravnopravnost, ki je za nas Slovence žalibog še vedno mrtva črka. Navduševali smo se za Tassieovo vlado tudi radi tega, ker je sam grof Tassie nekega dne v javni seji državnega zbora izjavil, in sicer s posebnim povdarkom, da on — Tassie — ne dovoli, da se avstrijski Slovani še nadalje na steno pritiskajo.

Te in druge nade v boljšo bodočnost so uplivalo na nas slovenske in slovanske poslance sploh tako, da smo potrpežljivo doprinali žrtve in žrtve na oltar avstrijskega patriotizma v vednem upanju, da se nam vendar-le jedenkrat izpolnijo naše opravičene težnje in želje. Ali varali smo se! Na mesto Tassiea prišla je na krmilo vlada Windisch graetz-Plener, ki je podpirana po sedanjí koalíciji in ki se je izrekla za dosedanje narodno posestvo

stanje, od katerega pa mi Slovenci skoraj nič nimamo. Vsled tega smo bili nekateri slovensko-hrvatski poslanci primorani izstopiti iz Hohenwartovega kluba, in sicer zaradi tega, da si zavarujemo politiko proste roke in da se rešimo nadaljnega hlapčevanja Nemcem in Lahom. Prepričani morete biti, da je slovenskemu poslancu težko gledati mirno, kako se še vedno povsem lojalnim Slovincem krati narodna jednakopravnost.

Še dandanes se dogodi, da slovenski davkoplačevalec, ko prinese v davčni urad svoj krvavo zaslužen denar, mora vzprejeti italijansko ali nemško pobotnico in ako tam zahteva pojasnila o tem in onem, slišati mora sramotilni odgovor od uradnika — kateri je tudi od slovenskih žuljev plačan — „non capisco sciavo“ — ali pa „ich verstehe nicht wudisch“.

Še dandanes se na Primorskem večinoma pri sodiščih s slovenskimi strankami obravnava v njim nerazumljivem jeziku in se sestavljajo še vedno italijanski in nemški zapisniki, akoprav se od neke strani trdi, da imamo slovenščine zmožnih uradnikov.

Še dandanes sodijo slovenske obtožence italijanski in nemški porotniki, kateri našega jezika ne razumejo.

Še dandanes se one slovenske uradnike — ki se nečejo izneveriti svojemu narodu — sumniči kot izdajalce, panslaviste in Bog si ga vedi kaj še.

Še dandanes mi Tržaški Slovenci brezuspešno prosimo slovenskih šol za slovenske naše otroke, da se zamorejo v svojem materinem jeziku izobraževati tako, kakor je to mogoče Nemcem in Italijanom.

Tako tudi še do danes nismo gotovi, ako bode imela vlada res toliko poguma, da izpolni slovenskim poslancem dano obljubo glede Celjske gimnazije, kajti bati se je, da se bo vlada bolj ozirala na peščico nemških kričav in rogoviležev à la Foregger, kakor na celo maso slovenskega naroda.

Zaradi vseh teh razlogov začel sem tudi jaz resno misliti, če mi je mogoče še nadalje v Hohenwartovem klubu vztrajati ter se pridružiti koalíciji. Prišel sem do prepričanja, da za sloven-

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Ouida.)

IX.

(Dalje)

— Postavila ga bom v svoj oratorij v Parizu. Ta odgovor ga ozlovolji ali drugemu se itak ni nadejati mogel.

— Naravna je misel, kupovati vse, karkoli vidite, odvrne malo nestrpljiv. Jaz mislim, da Vam je ta Vaša moč vse doseči, vse imeti, jako mila.

— Brezdvomno. Vam je Vaše bogatstvo to, kar je bilo svetemu Ciprijanu čudodelstvo: najuslužnejši rob.

— Kaj? — torej zli duh?

— Ne ravno tako. Ali — —

— No, ali?

— Gospodar, dasi rob, ki Vam ubija dušo, kakor so sile tmine ubijale njegovo, dokler ga ni osvobodila velika duševna ljubav.

V tem so stopili skozi vrata na mirno zlato svetlo zahajajočega solnca. Skozi grane maslin svetila se je prekrasna dolina kakor mirno temno morskó površje. Tam, za oddaljenimi južnimi gorami, zahajalo je solnce. Oči Hilde so se za trenotek oro-

sile, gledaje jih. Njegova roka je čvrsto objela njeno, ona je to pustila, ne upirajoč se njemu — to je bil prvi dovoljeni izraz njegove ljubezni. Ali nenadoma, zavedevši se, mu iztrga roko smebljaje se s staro svojo noršalantnostjo.

— Vi mi govorite v tujem jeziku! Sveta Justina je bila sveta žena, jaz nisem. Jaz niti pravo ne vem, da sem kdaj v svojem življenji kaj storila brez egoizma. — Koliko vijolic tu cveteva — naberite mi jih nekoliko!

Ostali so ju dobiteli, on jo ostavi in gre da ji nabere vijolic, ki so cvetele v izobilji krog cerkve; stara cerkev je bila zapuščena, noge duhovnikov in vernikov niso gazile njih škrlatne krasote. Lady Hilda se nasloni na nizki zid, s katerim je bilo malo pokopališče opasano in se zagleda v zahajajoče solnce.

„O zakaj ga preje nisem poznavala“, pomisli in čuti, kako so ji solze orosile oko.

Mala družba je šla po zeleni tratini z griča mimo maslinovega grmovja h kočijam in se vrne v mesto, še predno je solnce popolnoma zašlo. Vsak izraz lady Hilde odgovarjal je njenim mukam, bil je zaničljiv, zlovoljen, trpek in sarkastičen, dokler je izprožena sedela, pokrita s krznom, da ji ne bi škodoval večerni veter.

— Mar si vedno tako ujedljiva, kadar hodiš v cerkev, cara mia? vpraša jo markiza Nina.

Della Rocca je bil jako malobeseden, samo slikar Francoz se je trudil, da razgovor z njo in z dražestno markezo povsem ne prestane, kar se mu je tudi posrečilo. Solnce je bilo že šlo za goro, mrak se je vlegel na zemljo in kmalu je bila trda noč, ko so se pripeljali v ozke mestne ulice, kjer so že tu in tam gorele plinove svetiljke. Kočija se ustavi najprej pred hotelom Murat.

— Jaz te bodem naravno videla še nocoj pri kneginji Fürstenberg, Hilda? vpraša markiza.

— Seveda, odgovori Hilda stopivši iz kočije in pritegnivši še čvrsteje krzno k sebi. Mislim, da pridete tudi Vi? dostavi malo premenjenim glasom obrnivši se k della Rocci, ki ji je držal roko ko je stopala iz kočije.

Njegove oči so se ujele z njenimi.

— Mislim, da ne, odgovori mirno. Lahko noč, gospa!

Stal je odkrite glave, dokler se je vzpenjala po stopnicah hotela, a ko so se vrata za njo zaprla, napoti se v stari svoj dom.

Lady Hilda pride v svojo sobo, noseč s soboj šopek vijolic, ki jih je on nabral. Predno jih je postavila v čašo vode, prinese jih k ustnicam, baš kakor kako šestnajstletno dekle ali kaka kmetska Gretchen.

skega poslanca ni več tam pravega mesta in da je boljše, ako se pridružim tistim slovensko-hrvatskim poslancem, ki si hočejo zavarovati politiko proste roke in urediti svoje postopanje od slučaja do slučaja ter imeti pred očmi v prvi vrsti koristi svojih volilcev in slovenskega naroda sploh, čegar zvesti sinovi smo.

Kako so se druge parlamentarne zadeve rešile v preteklem času, je že tako znano bodisi iz slovenskih časnikov ali iz mojega in gospoda profesorja Spinčiča poročila pri dveh občnih zbornih pol. društva „Edinost“.

Omeniti mi je tukaj še to, da tudi tačas, ko sem bil član Hohenwartovega kluba, sem glasoval proti vsem takim predlogom, katere sem smatral za nekoristne svojim volilcem.

Tako sem glasoval proti vojaški postavi, katera zahteva večje denarne in krvne davke; glasoval sem proti valuti, katera bode le večjim kapitalistom v korist, kmetom pa in malim obrtnikom na škodo; glasoval sem tudi proti trgovinski pogodbi z Italijo, ki nas je osrečila z vinsko klavzulo, katero jaz zmatram za največje zlo celi Primorski, Dalmaciji in južni Tirolski; potegoval sem se pa za zboljšanje naših političnih, narodnih in gospodarskih zadev.

Danes obljubim, da tudi zanaprej, ako mi moji volilci ohranijo zaupanje (Žvahni Živio-klici!) bom skušal po mogočnosti vedno na to delovati, da se tudi za nas uresniči narodom dana beseda: „jednake dolžnosti, jednake pravice“ — torej, da se tudi Slovencem in Slovanom sploh da ono, kar jim po narodnem in pravem zakonu gre. I s tem sklepam: Bog nas živi!

Po končanem poročilu so volilci gospodu poslancu priredili viharno ovacijo, ključ navdušeno „Živio“.

Po daljši razpravi o lokalno velevažnem užitninskem vprašanju je volilec Sancin-Drejač predlagal, naj se poročilo g. poslanca Nabergoja o njegovem delovanju vzame na znanje in naj se poslancu izreče zahvala in zaupanje posebno še za to, da je izstopil iz Hohenwartovega kluba.

Predlog je bil soglasno z burnimi „Živio“-klici vzprejet.

Gospod Nabergoj izjavi, da ga dolžnost veže, oglašiti se za besedo in zahvaliti se na iskrenem zaupanju. Kakor dosedaj, tako bo tudi v bodočnosti skušal v vsakem oziru potrebam svojih volilcev koristiti. (Burni Živio-klici)

Predno se je zaključilo zborovanje, spomnil se je g. predednik gosp. dra. Sancina, bivšega zastopnika prvega okraja, ki se je hotel osebno oprostiti od svojih volilcev, pa vsled poziva je moral nemudoma nastopiti svojo službo. Ker pa ni mogel osebno izvršiti svojega namena, zahvalil se je svojim volilcem v društvenem časopisu „Elinosti“. Volilci I. okraja bodo torej kmalu poklicani izvoliti si drugega poslanca ter priporočiti, naj se pravočasno dogovore glede osebe, katero zmatrajo za vredno njihovega zaupanja in naj svoj sklep naznanijo odboru političnega društva „Elinosti“, ki bode potem ukrenil potrebno, da bode kandidat njihovega za-

Ta večer, pri kneginji Fürstenberg — v jedni od najugodnejših Florentinskih hiš v zimski dobi, govorili so možje in ženske jeden drugemu, da je niso še nikoli lepše in bolj sijajne v sijaju njenih draguljev videli, ali zato so pa opazili, da je ta večer hladnejša in za razgovor nepristopnejša nego kdaj poprej. Bolj nego kdaj so čutili, kako malo se na nje ozira in kako se malo meni za draštvo.

Njega ni bilo.

Ostala je le malo časa, ali dosti dolgo, da je vsak bil osupel in poparjen; to je bil vtisek, ki ga je v društvu vedno izzivala, če je bilo tako nesrečno, da ji ni bilo všeč. Tedaj je je ostavila; — ženske stoječe kraj nje, jedva so začele nekako svobodneje dihati, ko jih je prestala obsesati njena dražestna krasota in sijaj njenih velikih smaraglov. Globoko vzdahnuvši se nasloni na blazine kočije.

Vračajoč se morala je mimo palače vojvode della Rocce. Ona spusti okno kočije in gleda na palačo. Videla je razsvetljeno samo jedno okno sredi velike kamenite palače ravno nad vhodom.

Vedela je, da se je najraje mudil v tej sobi, sredi svojih knjig, priljubljenih mu predmetov iz brona in orožja. Zopet so ji privrele solze na oči, gledaje v to osamljeno svetlobo. Otpolje šopek vijolic, ki ga je nosila na svojih prsih pod velikimi smaragdi — njegova roka jih je bila nabrala. „Kdo bi mi bil prerokoval, da se bodem kdaj zaljubila“, pomisli.

upanja tudi izvoljen. Povabil je navzočnike, naj avo-jemu bivšemu polancu dru. Sancinu zakličejo tri-kratni „živio“. Temu pozivu odzvali so se volilci jednoglasno.

Gosp. Nabergoj govori tudi o prihodnji volitvi ter priporoča, naj se izvoli moža, ki pozna dobro razmere; ni potrebno, da je kak odvet-nik, naj bode tudi priprost — to nič ne de, le da je mož na pravem mestu, mož, ki ima srce za svoj narod. Ako bi okolica imela v deželnem zboru vseh šest svojih poslancev, bi se morala večina pri raznih volitvah v odseke tudi na okoličane ozirati. Govorila sta še v tem volilca Josip Sancin, bivši kapovila, in Fabro-Sancin na kar se je pred-sednik spomnil tudi za okolico prevažne kmetijske družbe, priporočujoč kmetovalcem, naj se mnogošte-vilno v isto upišejo. Isto tako je priporočal, da naj okoličani ne pozabijo na politično društvo „Edinost“, ki je za nje velevažno ter zahvalivši se zborovalcem za obili obisk, zaključil zborovanje. z.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. oktobra.

Delegaciji.

Včeraj sta avstrijska in ogerska delegacija bili zbrani na zaključni seji. V obeh delegacijah se je konstatovalo soglasje vseh storjenih sklepov, na kar se je ves skupni državni proračun odobril v tretjem branju. Zaključna govora obeh predsednikov izrekata nadejo, da se na podstavi trozvezne politike ohrani evropski mir. Tako se je delegacijko zasedanje, ki je obetalo postati nevarno grofu Kalnokyju in ge-neralu Krieghammerju, zaključilo v najlepši harmo-niji. Delegacije so se razšli, ministri si zadovoljni maneo roke, davkoplačevalci pa slavimo Boga in bodimo mu hvaležni, da nam je letos delegacija samo 4 milijone novih stroškov naložila. Da bi pa naša zadovoljnost ne bila prevelika, nam je namignil vojni minister, da novim stroškom še dolgo ne bo konec.

Državni zbor.

Kakor smo že včeraj javili, se snide poslanska zbornica dne 16. t. m. Na dnevnem redu je poro-čilo o vladnem načrtu glede uvedanja novega ka-zenskega zakona. Predsedstvo poslanske zbornice opozarja poslance na sklep z dne 2. marca 1894, glasom katerega je že za časa generalne debate predložiti eventualne predloge o premembah po-samičnih določb.

Shod hrvatske neodvisne narodne stranke.

Hrvatska neodvisna narodna stranka je skli-cala na dan 25. t. m. v Zagreb shod, da se po-svetuje o klubovem poročilu glede neuspeha name-ravane fuzije s stranko prava, gledé programa in glede organizacije stranke. Ta shod ima čisto stran-karski značaj in so se zategadelj izdale posebne pozivance.

Hrvatski sabor.

Razni listi javljajo, da se skliče hrvatski sabor na dan 15. novembra ali na dan 10. novembra. Uradni list hrvatske vlade še ni ničesar sporočil v tem oziru.

Ogerska kriza.

Ogerska kriza se čedalje bolj poostruje. Mag-natska zbornica je zavrgla zdaj že drugo cerkveno-politično predlogo, namreč zakonski načrt o recepciji židov. Dočim je načrt o brezverstvu bil zavržen pri-

Solze so ji polagoma kapljale s trepalnic zatemnje-vaje blesek smaragdov in osvežujoč vijoličin šopek.

Da je najtrdnosrčnejši tvor na svetu, najhlad-nejša in neosebnejša ženska, tako so govorili njeni prijatelji in znanci po njenem odhodu v salonu kne-ginje Fürstenberg — nimalo kakor njena sestrčina; ta draga madame Mila je tako dobra duša, sama ljubeznivost in priščnost. Na fieri (dobrodelnem ba-zarju) na korist siromašne deca pred 8 dnevi, mari se ni takrat ta draga drobna madame Mila do milega Boga trudila v potu svojega obraza, imajoč polne roke posla v svojem uprav očarujočem kostumu, kle-petaje kakor mala japanska vevnica, imajoč prekrasen predpasnik iz muselina z jako globokimi žepovi, v katerih se je nabralo na tisoče in tisoče frankov, vrteč neutrudno cele tri dni loterijsko kolo in pro-davajoč smodke, ki jih je sama prižigala in lilije, katerim je vtisnila poljub za naravnost neverjetne cene in to vse siromakom v prid? Pa ni li lady Hilda zaničljivo odrekla svoje sodelovanje, ko so njo povabili, naj tudi ona sodeluje?

Uradnik firentinskega sirotišča dobil je od ne-znane roke pač petdesettisoč frankov, ali kdo bi ugeniti mogel, da jih je poslala lady Hilda, ker se ji je vtisnila v srce jedna slučajna beseda della Rocce? A vsakdo je videl in slišal, kako madame Mila klepetala in kako dražestno kliče: — „Za naše reveže, za naše drage reveže!“ (Dalje prih.)

specijalni debati in potem pri tretjem čitanju, je načrt recepcije židov bil odklonjen že pri generalni debati in se niti ni začela specijalna razprava. Jeden poraz pa vlado še čaka. Njbrž se odkloni tudi načrt o podržavljenju matic, a tudi če ta obvelja, je ven-dar celota cerkveno-političnih načrtov pretrgana. Vprašanje je sedaj, kaj misli storiti vlada. Za sedaj še neče storiti ničesar. Odklonjena načrta se pred-ložita zopet poslanski zbornici in čim ju ta odobri, prideta zopet pred magnatsko zbornico. Ker pa v tej absolutno ni dobiti večine, sodijo nekateri listi, da bo vlada opoziciji ponudila kompromis, v katerem slučajju se bo pa najbrž pravosodni minister Szilagy odpovedal portfelju. Sploh pa je položaj prav kri-tičen in lahko se zgodi, da dogovori kompromis mi-nisterstvo, v katerem ne bo ni Szilagyja niti Wekerla. — V včerajšnji seji ogerske poslanske zbornice je ministerski predsednik dr. Wekerle predlagal, naj se skliče za danes seja, da predloži drž. proračun. Govoril je potem o usodi cerkvenopolitičnih predlog v magnatski zbornici in rekel, da se mu ne zdi po-trebno, da bi se v magnatski zbornici odklonjene predloge novič odkazale cerkvenopolitičnemu odseku poslanske zbornice. Predlagal je končno, naj se vse predloge, katere bi magnatska zbornica zavrnila, kar postavijo na dnevni red nalašč v to svrhu sklicane seje poslanske zbornice, dotlej pa naj se opuste me-ritorične seje. Opozicija je sicer nekoliko ugovarjala, a predlog se je vendar vzprejel.

Vnanje države.

Srbske vesti.

Srbski kralj Aleksander odpotuje v kratkem v Budimpešto. Na tem, že davno napovedanem po-tovanju ga bosta spremljala avstrijski poslanik v Belemgradu Thömmel in srbski poslanik na Dunaji Samić — Bivši srbski radikalni minister Tavšanović se mudi sedaj v Zigrebu. Kakor znano, ga željno pričakujejo srbski birmiči. Očita se mu, da je za-pleten v Čebirčovo „zaroto“. V pogovoru z nekim srbskim novinarjem je rekel Tavšanović, da se ne misli vrniti v Srbijo, ker ga hoče Milan spraviti na vešala.

Japonsko-kitajska vojna.

Strah, da utegnejo Japonci na kitajskih tleh izkrcati večjo vojsko, je napotil kitajsko vojskovodstvo, da je opustilo svojo pozicijo v Nyanu in celo vojsko, kar je ima v Korejski, koncentrovalo okoli Kajbana. Vrh tega misli zapreti prehod skoz Vusung, valed česar bi postal nemogoč prihod v Sbaogha. Vero-jetno je, da bi evropske velesile zoper to ugovarjale, poroča se tudi, da so to že storile. V tem nadalju-jejo Japonci po poročilih Londonske „Times“ pot na Mukden, japonsko brodovje pa križari pred za-livom Pečeli, da bi se kitajsko brodovje ne moglo iz njega makniti.

Domače stvari.

— (Volilski shod.) Iz Slovenske Bistrice se nam piše: V nedeljo se je vsil tukaj v gostil-niških prostorih gospoda Petra Novaka volilski shod, na katerem sta gospoda poslanca dr. Radej in Robič poročala o svojem delovanju v deželnem oziroma v državnem zboru. Zbralo se je iz celega okraja veliko volilcev, ki so poročili poslancev prav pazljivo poslušali in slednjič od gospoda Petra No-vaka prebrano resolucijo z viharnim odobravanjem vzprejeli. Ta resolucija se glasi: „Z ozirom na to, da so slovenski državni poslanci le pogojno vstopili v koalicijo, da pa koalicijska vlada niti jednega teh pogojev, tičočih se Spodnjega Štajerja, ni izpolnila; z ozirom na to, da ne samo obljubljenih slo-venskih paralel na Celjski nižji gimnaziji s pričetkom tekočega šolskega leta ni otvorila, ako ravno bi zato niti vinarja več ne potrosila, pač pa je na mesto dosedanjega objektivnega in pravičnega deželnega šolskega nadzornika g. Jarza nastavila prononcira-nega Nemca Linharta, od kojega ni pričakovati, da bi vodil ljudsko šolstvo slovenskega Spodnjega Šta-jerja po pedagoških načelih; slednjič glede na to, da nima Spodnji Štajer, katerega prebivalstvo je po ogromni večini slovenske narodnosti, niti jednega posvetnega zastopnika v deželnem šolskem svetu, — izjavijo danes zbrani volilci slovenje-bistriškega okraja, da nimajo v sedanjjo koalicijsko vlado nikakega zaupanja. — Zaradi iz-polnitve svojih teženj želimo, naj spodnje-štajerski slovenski državni poslanci izstopijo iz Hohenwartovega kluba ali pa odložijo svoj mandat, da se pa na drugi strani vsi slovenski državni in deželni po-slanci z vsemi postavnimi sredstvi za to potegujejo, da se ustanovi z Spodnji Štajer posebni oddelk deželne šolskega sveta.“ — Konečno bodi še omenjeno, da je g. Robič koncem svoje poročila s častno besedo obljubil, da takoj izstopi iz Hohenwartovega kluba, če slovenske paralele na Celjski gimnaziji v proračunu, ki se še t-kom tega meseca predloži drž. zboru, ne bodo v

poštev vzete ali pa če bi dotična točka bila v proračunskem odseku ali pa v plenumu odklonjena.

— (Nečuvana perfidnost.) V današnji „Edinosti“ čitamo ta-le dopis: „Zoper družbo svetega Cirila in Metoda razširja po kranjskih farovžih mož, katerega prišteva „Slovenčeva“ stranka svojim pristašem, hujskanje in neosnovane laži, ki nam kažejo vzrok, zakaj da Slovenčevci ne žrtvujejo za družbo ničesar in jej odvrtačo še celo dosedanje prijatelje. Kar sem že slišal prej, o tem molčim. Zadnje dni me je pa vprašal neki gorenjski župnik: „Zakaj vendar podpira družba sv. Cirila in Metoda g. Mandiča v Trstu s 1000 gld. na leto, če ne zato, ker je duhoven in ni duhoven?“ Ko sem mu povedal, da Mandič ne dobiva od družbe niti solda, se ni mogel načuditi, da „visoka oseba“ širi take laži. Prijatelja „Slovenca“ pa prosimo, naj pomaga, da se poravna grozna krivica, ki se na ta način dela družbi, krivica, ki najhujše neti razpor. Postrežemo tudi, ako se želi, z natančnimi podatki.“ — V opravičenem srdu dostavlja uredništvo „Edinosti“: „To je grozno, to je nečuvno, in vprašati se moramo: ali res moreta tako daleč segati človeška laž in zloba? Mi bi vsega tega niti ne verjeli, da nam ni došlo poročilo od take čestitljive strani, da je izključen vsak dvom na resničnosti gori navedenih podatkov. In zato izjavljamo svečano, da le podla duša more širiti take laži le v ta namen, da bi izpodkopala tla družbi, od katere pričakujejo pokrajinski Slovenci svojo rešitbo. Da, podla, nizka duša mora biti to, in naj nosi tako ali tako suknjo.“

— (Osobne vesti.) Spovednik v nunškem samostanu v Ljubljani, jubilirani duhovnik g. Mihael Potočnik, častni papežev komornik in konsistorijalni svetnik je stopil po 59 letnem službovanju v pokoj.

— (Predsinočni pevski večer društva „Slavec“) v salonu gosp. Ferlinca je bil prav dobro obiskan. Vrli pevci so z točnim izvajanjem nekaterih zborov želi mnogo priznanja, istaklo tudi „Slavčev“ kvartet. Zabava je bila na vse strani neprisiljena. Tudi nežni spol je bil številno zastopan. Prihodnji večer bode dne 21. t. m., lokal se pravočasno naznani.

— (Poskušene samomor.) Včeraj popoldne okolo 5. ure korakala je četa vojakov 17. pešpolka po Sv. Petra nasipu proti mesarskemu mostu. V hipu skoči nadomestni rezervist France Kuhar iz vrste na Janežev tovarniški plav ter v Ljubljano, v kateri je kmalu izginil. Ravno mimoidoči magistratni uradni sluga Krivic skoči oblečen za utapljaljem se vojakom v Ljubljano, ki je ravno na onem mestu jako globoka, ter ga z veliko lastno nevarnostjo srečno potegne iz vode. Nezavezanega vojaka prenesli so v št. Petersko vojašnico. Kaj je Kuharja k poskušnemu samomoru napotilo, ni znano; pripoveduje se pa, da si je hotel že dan poprej žile prerezati, boječ se neke neznatne kazni.

— (Utonil) je baje sinoči v Ljubljani do sedaj neznan človek. Sobni slikar France Koritnik opazil je okolo 7. ure zvečer na mestnem čolnu ob Francovem nabrežju človeka, ki si je umival roke. H kratu izgubil je dotičnik ravnotežje, pal v Ljubljano ter izginil v valovih. Do sedaj se truplo izginolega še ni našlo.

— (Sreča v nesreči.) V lihi št. 6 na Marije Terezije cesti padel je včeraj štiriletni sin železniškega sprevodnika Zusnerja iz drugega nadstropja na hodnik v prvem nadstropju. Vkljub globokemu padcu se otrok vendar ni znatno poškodoval. Otroku bil je brez varstva ter je, igraje se pri oknu, pal na hodnik prevega nadstropja.

— (Z drevesa padel) je včeraj popoldne 12 let stari Karol Čuden, sin delavca v opekarni stavbinskega mojstra Filipa Zupančiča na Glincih pri Ljubljani. Deček lomil je jelšve veje. Vsed padca zlomil si je desno roko.

— (Šopek zrelih rudečih jagod) nam je poslala nežna roka z Gorenjskega piščo: „S prijaznim pozdravom Vam pošiljam danes tu na Bledu nabrani šopek. Čitateljica Vašega lista.“ — V šopku je okolo 40 lepih popolnoma dozorelih rdečih jagod. Gotovo redka prikazen v tem času.

— (Na včerajšnji živinski semenj) v Ljubljani se je priglasilo: 596 glav konj in volov, 430 glav krav, 67 glav telet, skupaj 1093 glav. Kupčija je bila sploh srednja, zunanega kupca ni bilo, samo kar so domačinje mej saboj kupčevali; najboljšje so se prodajali pitani voli in pa krave s teleti.

— (Otroška bolnica v Ljubljani) je dobila 100 gld. za napravo novega leka proti vrtici (serum). Novi lek se bode takoj poskusil na dveh za vrtico obolelih otrocih v bolnici. Radovedni smo na uspeh, zakaj že se čuje, da je ta „serum“ prav za prav sila nevarno zdravilo. V Trstu se je pri petih otrocih, katerim se je injiciral ta lek, pojavila unetica ledvic. V serumu sta tudi dva nevarna strupa, sploh pa spominja vsa stvar na znani — kochin!

— („Knjižnica za mladino“.) Že l. 1858. je sprožil takrat na Slovenskem službujoči znameniti pospeševatelj češko-slovenske vzajemnosti g. Jan Lego — zdaj uradnik češkega muzeja v Pragi — lepo misel, da bi začeli redno izdajati primerne spise za našo mladino. Njegovo prizadevanje ni našlo ugodnih tal, kar ni čudno, kajti Slovenci smo bili takrat v marsikakem pogledu takorekoč še v povojih. Ko je gosp. Lego zapustil našo domovino in se ustanovil v Pragi, iskal je vedno zveze z nadpolnimi slovenskimi mladeniči, katere je podpiral gmotno in duševno, vzpodbujal jih k učenju češkega in drugih slovanskih jezikov, pošiljal jim slovnice, slovarje in knjige, ter priporočal jim, naj prevajajo na slovenski jezik to ali ono književno delo. — Poseben prijatelj je do današnjega dne slovenskemu učitelstvu, mej katerim šteje lepo število marljivih učencev in iskrenih čestilcev. Da se je ustanovila „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“, k temu je veliko pripomogel on; in da se je rodila v „Zavezi“ misel, naj bi se začela izdajati v rednih presledkih „Knjižnica za mladino“, to je njegova zasluga, kajti neprestano je vzpodbujal uplivnejše učitelje, da bi se resno lotili tega dela. Dokazoval jim je, da češki narod danes toliko čita in da se češka književnost tako krasno razvija uprav zaradi tega, ker se že mladina privadi čitanju tako, da jej postane tudi v poznejšem življenju čitanje prav tako nenadomestna potreba, kakor vsakdanji kruh. V „Zavezi“ se je potem izvolil poseben odbor za izdajanje mladinskih spisov, v katerem so naši najuglednejši učitelji. Že lani pri zborovanju v Mariboru je prišlo to vprašanje v resen razgovor. Letos v Gorici se je pa končno rešilo, kajti tamošnji tiskar in urednik „Soče“, sam Legov učenec in pospeševalec te ideje, se je ponudil, da hoče na svoj riziko pričet z izdajanjem „Knjižnice za mladino“, kar je „Zaveza“ z veseljem vzela na znanje. Včeraj je imel omenjeni odsek posvetovanje v Legatu pod predsedstvom „Zavezinega“ predsednika g. Ribnikarja. Določilo se je sledeče: „Knjižnica za mladino“ bo izhajala kot perijodična tiskovina vsak m-sec v vezanih snopičih po 6 pol obsežnih v obliki „Slovenske knjižnice“. Izdajala jo bo „Zaveza“, a odgovorni urednik bo tiskar sam. Cena za naročnike bo 15 kr., torej 1 gld. 80 kr. na leto. Posamični snopiči pa bodo stali po 20 kr. — Pri tej neverjetno nizki ceni pa bodo mogli izhajati toliki snopiči le tedaj, ako se oglasi 1200 naročnikov, ki plačajo naročnino na prej, kar je prav lahko doseči, ako vsi učitelji storijo svojo narodno dolžnost. Na slovenskem učitelstvu je sedaj, da se uredniški in posrečni to prepotrebno podjetje. — Da bodo spisi dobri in primerni naši mladini, to nam jamči ocenjevalni odbor, kateri je volila „Zaveza“. Prvi snopič izide še pred novim letom. Obsegal bo izvirno povest „Dva brata“, ki je dobila častno nagrado 50 gld. našega vrliga rojaka g. prof. Bazenška v Plovdivu. Mi želimo novemu podjetju najboljšega uspeha.

— (Vpis firme.) Deželno kot trgovinsko sodišče v Ljubljani je vpisalo firmo „Ernest Tibiletti“ za trgovino z lesom v Kraju v zapisnik posamičnih firm in g. Ernesta Tibiletti-ja kot lastnika te firme.

— (Grozna nesreča) se je pripetila v Vodicah v Vipavskem okraju. Posednik Šimon Srebot je vzdigoval s svojima sinovoma in nekaterimi sosedi velik smerekov hloď na podu, da bi ga spravili na blizu 2 metra visoko podlago in potem razžagali. Hloď je padel z višine na Srebotovega sina Franca ter mu stri glavo, da je bil nesrečnež takoj mrtev.

— (Glas iz občinstva.) K naši notici, nastisnjeni pod tem zaglavjem v št. 228. smo prejeli naslednji dopis. Na podlagi §. 19 tisk. zakona prosim uljudno v prihodnjo št. „Slovenskega naroda“ glede dopisa „Iz Kostanjevice z dne 1. oktobra 1894.“ priobčenega v Vašem cenjenem listu št. 228 1894. sprejeti naslednji popravek: 1. Ni res, da bi

bil jaz v največji skrbi radi slabega sejma. 2. Ni res, da bi se bal, da bi radi deževja prišlo premalo „kramarjev“ in vsled tega padlo premalo grošev v moj žep. 3. Ni res, da bi bil jaz necega usnjarija z besedo zavrnil „Danes ne bo nič, sejm je prepovedan, kar zaprežite“. Res je pak, da sem jaz z usnjarijem, kateri se je ravno pripeljal, dalj časa govoril in da sem mu na vprašanje „bode li kaj sejma“ odgovoril, da ne vem ako bode, ker sem čul da ga mislijo na 15. oktobra prestaviti. 4. Ni res da bi me usnjari slednjič ubogal. Res je pa, da sva pri vpreženem vozu govorila in da je usnjari še le potem svoje konje spregel in v hlev postavil. Z odličnim spoštovanjem. Kostanjevica 7. oktobra 1894. Ignacij Čerou, c. kr. cestni mojster.

— (Posnemanja vredno.) V Trstu se je poročila gđna. Marija Abramova z g. F. Fratnikom, poštnim uradnikom. Na posnemanja vreden način se je poslovila iz odbora ženske podružnice sv. Cirila in Metoda, poklonivši družbi 100 kron.

— (Na padelec svoje žene.) Že v drugič je stal pred sodiščem v Trstu bivši podnadzornik mestnih redarjev Tihaških A. Sulligoy, ki je nevarno ranil z nožem svojo ženo. Obsojen je bil na 6 mesecev ječe. Obravnava je bila tajna, ker so se razpravljale take stvari iz zasobnega življenja te zakonske dvojice, ki niso bile za javnost.

— (Nov hrvatski list) je začel izhajati početkom tega meseca v Gospću pod imenom „Hrvat“. Izhajal bode po dvakrat na mesec in veljal 2 gld. 50 kr., za kmete pa samo polovico. Smer mu je pravaška. Urednik listu je g. Marko Došen, lastnik pa g. Niko Gršković.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Zahvala. Podpisana vdova po pokojnem članu prostovoljnega gasilnega društva Ljubljanskega Ivanu Indofu, kateri je ponesrečil pri požaru na barji, izreka svojo najtoplejšo zahvalo sl. „Dramatičnemu društvu“ v Ljubljani, za blagodušno naklonjeno podporo 40 gld. iz društvenih dohodkov. V Ljubljani dne 9. oktobra 1894. — Marija Indof.

Zahvala. Gasilnemu društvu v Šikolah pri Pragerskem na Štirnem darovali so milosti knezoškof Lavantinski 30 kron, prebigr. grofica na Hausenbahu 40 kron, slav. okrajni zastop. pljuški 40 kron, „Graška zavarovalnica“ 100 kron, „Dunajska zavarovalnica“ 20 kron, „Unio catholica“ 10 kron in župan Crkovski 26 kron. — Prestrčna zahvala! — Gasilno društvo v Šikolah dne 8. oktobra 1894.

Razne vesti.

* (Star student.) Maj dnaki, ki so se letos vpisali na medicinski fakulteti Dunajskega vaeučnišča, je bil tudi starček z belo brado in enakim lasmi. Ravnokar vpokojeni ministerijalni svetnik pri ministerstvu za notranje stvari dvorni svetnik viz-z dr. Helma, najstarejši mej 11 s šolski omenjenega ministerstva, se je dal namreč vpisati kot redni slušatelj medicine, ko je dosužil 42 let v državni službi. Na stara leta hoče izvršiti medicinske študije in se potem nastaniti na Dunaji kot praktičen zdravnik. V svoji mladosti je „stari student“ bil promoviran doktorjem juris in filozofije, ter hoče zdaj zopet poskušati prijetnosti dijaškega življenja, kakor pred ravno 50 leti.

* (Petindvajsetletnica srbskega gledališča v Belemgradu.) Kakor poroča „Zastava“, bode praznovalo srbsko gledališče v Belemgradu početkom meseca novembra svojo petindvajsetletnico. Za to slavnost se deajo velike priprave in se že razpošljajo pozivnice. Belegrajsko gledališče je priredilo v minulem mesecu 25 predstav. Vsak mesec se predstavlja po 2 ali 3 nove komade.

* (Povednji v Dalmaciji.) Zadnje dni so nastale vsled silnega deževja v Dalmaciji povednji, ki so naredile mnogo škode. Železniška proga Daniš-Kuin je bila preplavljena in tako poškodovana, da je bil promet pretrgan. Tudi vinska trgatev, ki je komaj na polovico dokončana, je mnogo trpela vsled dežja.

* (Kje se največ vozi?) Zanimiva je nastopna statistika, koliko se ljudje vozijo v posamičnih svetovnih glavnih mestih. Prvo mesto zavzema New York, kjer se povprek šteje 267 voženj na jedno osebo in leto, potem je Berlin s 140, London s 116, Hamburg z 90, Pariz s 84, Budimpešta s 84 in Dunaj s 46 vožnjami na jedno osebo in leto. Kakor se vidi, se torej v naši državi ljudje mnogo manj vozijo, nego drugod.

Brzjavke.

Trst 9. oktobra. Vsled ukaza pravosodnega ministerstva je tukajšnje višje deželno sodišče naročilo nekaterim okrajnim sodiščem tako v Piranu in v Kopru, da morajo tekom jednega meseca napraviti dvojezične napise in si naročiti dvojezične pečate ter tiskovine. Ta povsem zakonita naredba je italijansko stranko silno razburila. Piranski občinski svet je sklenil v izredni seji, protestovati proti tej naredbi, se pritožiti pri dež. odboru isterskem in doposlalati pravosodnemu ministru posebno spomenico s prošnjo, naj se naredba razveljavi. Italijansko časopisje se zaganja z nepopisno podlostjo v isterske Slované.

Dunaj 9. oktobra. Uradni list prijavlja lastnoročno pismo cesarjevo, s katerim se sklicuje državni zbor na dan 16. oktobra.

Dunaj 9. oktobra. Tukajšnja policija je nocoj ponoči po naročilu ministerstva unanjih del dala zapreti bivšega generalnega konzula v Novem Yorku dr. Pallitscheka zaradi poverjenja uradnih denarjev. Pallitschek se je zadnje dni potikal po Dunajski okolici. Policija je pri njem našla le nekaj krajcarjev denarja in ameriški revolver.

Dunaj 9. oktobra. Poročila iz Beleggrada javljajo, da je odstopilo Nikolajevičevo ministerstvo in da pride na njegovo mesto povsem liberalno ministerstvo z Belimarkovičem na čelu.

Budimpešta 9. oktobra. Pri včerajšnjem delegacijskem dinerju je cesar mej drugimi ogovoril tirolska poslanca Treuinfelsa in Thurnherrja. S Treuinfelsom je govoril prijazno, s Thurnherrjem dosti rezko. Thurnherrju je rekel, da želi, naj tirolski deželni zbor brez premembe odobri načrt glede domobranstva. Thurnherr: Kar smo zahtevali (odpravo dvo-boja) je opravičeno z naravnega, državnega in verskega stališča. Cesar: Te tirjatve nimajo s tem zakonom nič opraviti. Thurnherr: Pravičnih tirjatev ne bo dež. zbor odklonil, v dolžnost pa si šteje zahtevati, naj se stori, kar je umestno in pravično. Cesar je na to rekel, da take zahteve ne more akceptirati.

Budimpešta 9. oktobra. V današnji seji poslanske zbornice je Wekerle predložil državni proračun za l. 1895. Prebitok znaša 18.309 gld. Za Andrassyjev spomenik je v proračun postavljenih 25.000 gld. kot prvi obrok. Ministerski predsednik je napovedal, da namerava vlada uvesti monopol na spiritus in da se delajo priprave za opustitev sedanje loterije.

Budimpešta 9. oktobra. Generalni avditor Adolf Höchsmann je bil pri delegatu dr. Pacaku ter zahteval, naj mu vroči vse akte, nanašajoče se na trpinčenje vojakov, na podlagi katerih je Pacak v delegaciji govoril. Pacak je generalnemu avditorju izročil vse spise.

Beligrad 9. oktobra. Bivši ministerski predsednik Piročanac izjavlja, da je prepis konvencije mej Avstrijo in Srbijo, kakor se je predložil delegaciji, ponarejen.

Geneno domače zdravilo. Za uravnovo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatulica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJ. Tschlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (16-11)

Umrli so v Ljubljani:

5. oktobra: Jožef Istenič, krojačev sin, 8 mesecev. Dolge ulice št. 5 — Antonija Bolha, delavčeva hči, 3 mesece, Sv. Petra cesta št. 69. — Amalija Uranič, ključavničarjeva hči, 12 let, Hillerjeve ulice št. 12.
6. oktobra: Lukas Koporec, delavec, 54 let, Kravja dolina št. 11. — Marija Remžgar, delavčeva vdova, 50 let, Tržaška cesta št. 28.

V deželni bolnici

4. oktobra: Marija Gostinčar, gostija, 74 let.
6. oktobra: Anton Brežič, delavec, 60 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. okt.	7. jutraj	739.1 mm.	6.6° C	brevz.	megla	
	2. popol.	738.6 mm.	16.0° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	739.8 mm.	11.0° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 11.2°, za 1.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 9 oktobra t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 . 70 .
Avstrijska zlata renta	123 . 30 .
Avstrijska krona renta 4%	97 . 70 .
Ogerska zlata renta 4%	121 . 45 .
Ogerska krona renta 4%	96 . 30 .
Avstro-ogerske bančne delnice	1029 . — .
Kreditne delnice	367 . — .
London vista	124 . 40 .
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 . 10 .
20 mark	12 . 21 .
20 frankov	9 . 90 .
Italijanski bankovci	45 . 25 .
C. kr. cekini	5 . 90 .

Dne 8. oktobra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196 . 50 .
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127 . 75 .
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	123 . 20 .
Kreditne srečke po 100 gld.	195 . 50 .
Ljubljanske srečke	24 . 75 .
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 . 50 .
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	164 . 50 .
Tramway-drž. velj. 170 gld. a. v.	342 . — .
Papirnat rubelj	1 . 83 1/2 .

Usojam si moje cenjene kupovalce najuljudneje opozoriti, da sem začel s pečenjem

istrskega tropinskega žganja

(komovice)

ter sem v položaju, da od 15. oktobra naprej lahko poslužim z izvrstnim, naravnim, novim tropinskim žganjem.

Posestnik žganjarnice

Jače Waizen

(preje A. Wortmann) (1147-1)

Reka — Sušak.

Žganjarnica in trgovina z vinom na debelo, izvoz pristnega francoskega konjaka, Cuba in Jamaica-ruma in vseh vrst čaja.

Odlikovana tovarna vinskega kisa in maraskina.

C. kr. glavno ravateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajajo in odhajajo časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnem času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Plana, Marjine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. jutrajni mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. jutrajni osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Breznice, Gurh, Genuvo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plana, Marjine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. jutrajni osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marjinih varov, Plana, Budejovice, Solnograda, Linza, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. jutrajni mešani vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 11. uri 37 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marjinih varov, Plana, Budejovice, Solnograda, Linza, Steyra, Paris, Genuvo, Gurh, Breznice, Inmost, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Liana, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. jutrajni v Kamnik.
" 9. " 05 " popoldne " " "
" 6. " 50 " zvečer " " "
" 10. " 10 " zvečer " " " (slednji vlak le oktobra meseca ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 8. uri 56 min. jutrajni s Kamnika. (4-228)
" 11. " 15 " dopoldne " " "
" 6. " 50 " zvečer " " "
" 9. " 55 " zvečer " " " (slednji vlak le oktobra meseca ob nedeljah in praznikih.)

Tvrdba

Nikola Miacola v Trstu

prodaja razun

jedilnega in namiznega olja

ter

namiznih vin (1122-2)

tudi

anguillotti (marinovane jegulje).

Na zahtevanje se pošiljajo ceniki zastoj in poštne prosto.

Gradnjo

betonskih kanalov

iz portlandskega in romancement-betona ter iz točnega betona za mesta, tovarne in privatne hiše (tudi greznice iz cementa)

vedovedov

prevzema

podjetništvo za betonske gradnje in tovarna za proizvode iz cementa

Ferdo Hruza in Urh Rosenberg v Pragi.

Natančnejša pojasnila daje (1048-8)

Ferdo Hruza v Ljubljani

Poljanski nastip št. 12.

Izvrsten, naraven prosekar

toči se po 44 kr. liter samo pri (1148)

Eliji Predović-u

na Poljanski cesti št. 43 in na Mesarski cesti št. 2.

Lvovske Srečke à 1 gld.

Glavni dobitok

gld. 60.000 gld.

(1142-1)

11 srečk 10 gld.

6 srečk 5 gld. 50 kr.

priporočata:

J. C. Mayer
in **A. Gruber.**

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Prodaja konkurzne mase.

V konkurzno maso Ivana Rabus-e iz Kostanjevice spadajoče specerijsko in manufakturno blago s prodajalniško opravo vred

katero se je cenilo na 4369 gld. 68 kr. povodom popisa in cenitve, prodaja se vsled sklepa upniškega odbora počez ponudbenim potom največ ponujajočemu. Dotične ponudbe morajo se najpozneje

do 15. oktobra 1894

izročiti podpisnemu upravniku mase.

Konkurzna masa ne prevzame nobene odgovornosti glede kakovosti ali količosti glede tega v to konkurzno maso spadajočega blaga, niti glede slučajnih pomet v inventarju.

Dotični inventar si more vsak kupovalec upogledati pri upravniku mase.

Dotičnik, katerega ponudbo bode vsprejel odbor upnikov, mora kupnino najpozneje v treh dneh, ko se mu je naznanilo, da se je njega ponudba vzprejela, uplačati v roke upravnika mase v Kostanjevici, kupljeno blago pa po plačilu kupnine najdalje v 8 dneh prevzeti.

Vsak ponudnik ostane s svojo ponudbo v zavezi, dokler se mu o isti ne naznani sklep odbora upnikov.

V Kostanjevici, dne 29. septembra 1894.

Aleksander Hudovernik, c. kr. notar,

upravnik mase

(1107-3)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.